

รายงานการศึกษา

เรื่อง พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัย
ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จังหวัดพัทลุง

จัดทำโดย

นายสุเชษฐ์ รอดเนียม

รหัสประจำตัวนักศึกษา 21

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาอบรม
หลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปภ.) รุ่นที่ 15
ระหว่างวันที่ 7 มกราคม 2562 - 5 เมษายน 2562
ปีงบประมาณ 2562
สถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

คำนำ

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุงฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยส่วนบุคคลหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปภ.) รุ่นที่ 15 สถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) สอบถามพฤติกรรมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ แนวทางปฏิบัติที่ดีในการเสริมสร้างพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการศึกษานี้ จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรและที่ผู้สนใจนำไปใช้พัฒนาต่อยอดให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรมากขึ้น อนึ่งหากเอกสารงานวิจัยฉบับนี้มีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้ศึกษาวิจัยขอน้อมรับด้วยความเคารพ

สุเชษฐ์ รอดเนียม

นักศึกษาหลักสูตร นบ.ปภ. รุ่นที่ 15

เมษายน 2562

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง” สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากผู้ศึกษาวิจัยได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดีจาก ผศ.ดร.กังสดาล เขาว์วัฒนกุล ดร.ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอาจารย์วรชพร เพชรสุวรรณ คณะกรรมการตรวจงานวิจัยที่ได้เสียสละเวลา ให้คำปรึกษา และให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการศึกษา ตลอดจนเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในจังหวัดพัทลุงทุกท่านที่เสียสละเวลาในการให้ข้อมูล ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัย

สุดท้ายขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ตลอดระยะเวลาที่ฝึกอบรม ขอขอบคุณสถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เป็นแหล่งข้อมูลด้านการศึกษา และเป็นแหล่งค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอบคุณผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยผู้อำนวยการโครงการหลักสูตร นบ.ปภ. รุ่นที่ 15 ที่ได้กรุณาตรวจสอบ แนะนำ และให้แนวทางอันถูกต้อง จนทำให้รายงานการศึกษาสำเร็จลงด้วยดี

นายสุเชษฐ์ รอดเนียม

นักศึกษาหลักสูตร นบ.ปภ. รุ่นที่ 15

เมษายน 2562

บทสรุปผู้บริหาร

ในการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยภายนอก ในด้านการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง จาก 74 แห่ง ๆ ละ 2 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 148 คน ที่ผ่านการอบรมโครงการแจ้งเตือนภัย ปีงบประมาณ 2561 จัดโดยสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง กลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง ที่ผ่านการอบรมโครงการดังกล่าว จำนวน 74 แห่ง ๆ ละ 1 คน รวม 74 คน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (convenient sampling) เครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเก็บข้อมูลโดยให้ตอบแบบสอบถามผ่านระบบ Google Form แล้วนำมาประมวลผลข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการคำนวณหาร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 56.76 เพศหญิงจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 43.24 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี (ร้อยละ 40.54) ระดับการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 44.59) ประสบการณ์การทำงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่ำกว่า 10 ปี (ร้อยละ 54.05) หน่วยงานต้นสังกัด เทศบาลตำบล (ร้อยละ 63.51)

พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง อยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหลังเกิดสาธารณภัยทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 4.18$, $SD = 0.75$) และการใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยส่งข่าวสารทั้งข้อความ รูปภาพ วิดีโอ และอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.18$, $SD = 0.83$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยไม่จำกัดช่วงเวลา ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.84$)

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสาร สาธารณภัย สรุปเป็นประเด็น ดังนี้

1. ด้านความถูกต้องของข้อมูลที่ส่งและการตอบรับข้อมูล ได้แก่ 1) เมื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารไปทางแอปพลิเคชันไลน์แล้ว ไม่มีการตอบรับการได้รับข้อมูล 2) เน้นข่าวจริง ถูกต้องและเน้นส่งข่าวงานป้องกันและบรรเทาเท่านั้น ไม่ควรแทรกข่าวอื่น 3) ข่าวสารที่แชร์มาโดยไม่มีการตรวจสอบ จึงควรใช้วิทยุสื่อสารจะดีกว่าโดยร่วมกันของทุกเครือข่ายเมื่อเกิดภัยพิบัติ 4) การรับ ส่งข้อมูลข่าวสาร ผ่านแอปพลิเคชันไลน์ อาจมีการคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงบ้าง และ 5) ข้อมูลที่ได้รับไม่แน่ใจว่าเป็นปัจจุบัน หรือเชื่อถือได้หรือไม่

2. ด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ต ได้แก่ 1) สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร 2) บางสถานที่สัญญาณหรือระบบอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร และ 3) สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่

3. อื่น ๆ ได้แก่ 1) บางคนไม่ใช่ไลน์ให้เป็นประโยชน์ 2) เป็นประโยชน์ต่อการรับรู้ข่าวสาร สาธารณภัยอย่างมาก แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้รับข้อมูลที่อาจจะนำไปขยายผลต่อ ซึ่งอาจทำให้ตื่นตระหนกจนเกินไป และ 3) บุคลากรโดยรวมจะไม่ค่อยเข้าใจเรื่องเทคโนโลยีด้านข้อมูลข่าวสาร จะต้องมีการพัฒนาเพิ่มเติม

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่ได้รับในการศึกษา	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
แนวคิด ทฤษฎี และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4
วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
กรอบแนวคิดในการวิจัย	15
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	16
สมมติฐานการวิจัย	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	17
ประชากร	17
กลุ่มตัวอย่าง	17
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	17
การตรวจสอบสร้างเครื่องมือ	18
การเก็บรวบรวมข้อมูล	18
การแปรผลข้อมูล	18
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	18

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	19
การแปลความหมาย	19
ข้อมูลสภาพทั่วไปปัจจัยส่วนบุคคล	19
บทที่ 5 บทสรุปและอภิปรายผล	25
สรุปผลการศึกษา	25
การอภิปรายผล	26
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้	27
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	
แบบเสนอโครงร่างการศึกษาวิจัยส่วนบุคคล	
รายชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง	
ประวัติผู้เขียน	

รายการตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป	19
ตารางที่ 2	แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ จำแนกตามระดับการปฏิบัติ	20
ตารางที่ 3	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรม การใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขภัย	21
ตารางที่ 4	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ จำแนกตามระดับการศึกษา	22
ตารางที่ 5	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	23

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์สาธารณสุข ในปัจจุบันมีแนวโน้มทวีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่สร้างความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นการจัดการสาธารณสุขอย่างเป็นระบบจึงจัดเป็นกลไกสำคัญในการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุข เหตุนี้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข จึงได้ดำเนินการปรับกลไกการจัดการสาธารณสุขด้วยการนำเสนอโมเดล “การจัดการสาธารณสุข : ปภ.4.0” (พ.ศ.2560-2579) มาใช้เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีของโลกยุคดิจิทัล อันจะนำสู่การจัดการสาธารณสุขอย่างยั่งยืนที่พร้อมด้วยการประสานพลัง “ประชารัฐ” ในการเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการจัดการสาธารณสุขเชิงรุกที่ครอบคลุมและเชื่อมโยงทุกมิติ

“การจัดการสาธารณสุข : ปภ.4.0” (พ.ศ.2560-2579) โดยประสานพลังประชารัฐ ขับเคลื่อนกลไกการจัดการสาธารณสุข โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาสาธารณสุข ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนร่วมจัดการสาธารณสุข เชื่อมโยงเครือข่ายพร้อมรับมือและจัดการสาธารณสุขอย่างเข้มแข็งและเตรียมพร้อมองค์กรรองรับการจัดการสาธารณสุข : ปภ.4.0 โดยใช้เทคโนโลยีในการขับเคลื่อนงานทั้งระบบ (Digital Culture) พัฒนาบุคลากรให้ปรับตัวเท่าทันต่อเทคโนโลยี สร้างองค์กรให้พร้อมรับมือและจัดการสาธารณสุขทุกรูปแบบ วางแผนรับมือสาธารณสุขเชิงกลยุทธ์ที่ครอบคลุมทุกมิติ จึงเกี่ยวพันกับอุปกรณ์สื่อสารดิจิทัลมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันอุปกรณ์สื่อสารดิจิทัลที่ได้รับความนิยมมากคือโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน (Smartphone) เนื่องจากมีการพัฒนาการก้าวหน้าของเทคโนโลยีสมัยใหม่มากยิ่งขึ้น โดยมีแอปพลิเคชันให้ใช้งานมากมาย สามารถรองรับการใช้งานอินเทอร์เน็ต การใช้งานโซเชียลเน็ตเวิร์ค นอกจากนี้ยังมีแอปพลิเคชันสนทนาชั้นนำ เช่น LINE, YouTube, Facebook, Twitter ฯลฯ ทำให้การส่งข้อมูลสามารถรับ-ส่งข้อมูลในแบบเวลาปัจจุบัน (Real time)

ปัจจุบันแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล ที่นิยมใช้คือ “ไลน์” ซึ่งการใช้งานแอปพลิเคชันไลน์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยคุณสมบัติพิเศษของแอปพลิเคชันที่สามารถแชท สร้างกลุ่ม ส่งข้อความ โพสต์รูปต่างๆ และโทรคุยกันแบบเสียง นอกจากนี้จุดเด่นอย่างหนึ่งของไลน์ คือบริการ Free Voice Calls ที่ให้ผู้ใช้สามารถโทรหาผู้ใช้ไลน์ด้วยกัน โดยใช้งานผ่านเครือข่าย 3G และ Wi-Fi เพื่อส่งข้อมูลรูปแบบเสียง โดยไม่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม หากผู้ใช้มีแพ็คเกจอินเทอร์เน็ตจากเครือข่ายมือถือ หรือจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตบ้านหรือสำนักงานที่มีบริการ อีกทั้งนอกจากการแชทด้วยการส่งข้อความแบบปกติแล้วไลน์ยังสามารถอัดภาพวิดีโอหรือเสียงแล้วส่งไปในไลน์ สามารถสร้างกลุ่มเพื่อรับส่งข่าวสารได้ในแบบเวลาปัจจุบัน และทำให้เกิดการทำงานได้ทุกสถานที่และทุกเวลาอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ การใช้แอปพลิเคชันไลน์จึงเป็นช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุข

รวมทั้งเป็นการสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทั้งนี้เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ ลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้ได้มากที่สุด

สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพัทลุงเล็งเห็นถึงประโยชน์ของการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัย จึงได้จัดอบรมให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือและแจ้งเตือนภัยประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครอบคลุมทั้ง 74 แห่ง ในจังหวัดพัทลุงขึ้นในงบประมาณที่ผ่านมา โดยการใช้แอปพลิเคชันไลน์นับเป็นช่องทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามแนวทางพระราชรัฐ เป็นไปตามนัยแห่ง “การจัดการสาธารณภัย”: ปก. 4.0 (พ.ศ. 2560-2579) การประยุกต์ใช้อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล เพื่อการเข้าถึงข้อมูลการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัย โดยการรวมผู้ใช้หลายๆ คนไว้ในกลุ่มเดียว เพื่อให้การแจ้งเตือนหรือแจ้งสถานการณ์เป็นไปในลักษณะเครือข่ายที่กระจายข้อมูลได้ครอบคลุมพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับสาธารณภัย ทำให้ความเสียหายลดลงได้ เพราะมีเวลาในการเตรียมพร้อมรับมือหรือเผชิญเหตุ อย่างไรก็ตามการใช้แอปพลิเคชันบนอุปกรณ์สื่อสารดิจิทัลจะสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ใช้อุปกรณ์ดังกล่าวร่วมด้วย ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือและแจ้งเตือนภัยประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง เพื่อติดตามการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่กลุ่มดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือและแจ้งเตือนภัยประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง

ขอบเขตของการศึกษา

1. วิธีการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research)

2. ขอบเขตการศึกษา

2.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้

แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง

2.2 ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและ

บรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพัทลุงทุกแห่ง จำนวน 74 แห่ง โดยผู้วิจัยเลือกที่จะใช้ประชากรดังกล่าว แห่งละ 1 คน รวม 74 คน

2.3 ขอบเขตด้านเวลา เก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ ถึงเดือนมีนาคม 2562

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่) ได้ทราบแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเข้าถึงข้อมูลการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง” การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวม และประมวลเอกสารต่าง ๆ โดยแยกออกเป็นแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อ ดังนี้

1. พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีของมนุษย์
2. แอปพลิเคชันไลน์ LINE
3. โมเดลการจัดการสาธารณสุข: ปก. 4.0 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
4. แนวทางปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. บทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีของมนุษย์

สุชาติ พลาชัยภิมยศิลป์ : แนวโน้มการใช้สมาร์ตโฟนของคนไทย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่าอุปกรณ์สื่อสารที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบันคือโทรศัพท์มือถือ แบบสมาร์ตโฟน (Smartphone) เนื่องจากพัฒนาความสามารถของโทรศัพท์มือถือที่แต่เดิมมีไว้สนทนา กันเท่านั้น แต่ปัจจุบันผู้ใช้มีกิจกรรมเพิ่มขึ้นจากการใช้งานโทรศัพท์มือถือ เช่น การเชื่อมต่อเข้าสู่อินเทอร์เน็ต การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร สมาร์ตโฟน (Smart Phone) คือโทรศัพท์มือถือ ที่นอกเหนือจากใช้โทรออก-รับสายแล้วยังมีแอปพลิเคชันให้ใช้งานมากมายสามารถรองรับการใช้งานอินเทอร์เน็ตผ่าน 4G, 3G, Wi-Fi และสามารถใช้งานโซเชียลเน็ตเวิร์ค และแอปพลิเคชันสนทนาชั้นนำ เช่น LINE, Youtube, Facebook, Twitter ฯลฯ โดยปัจจุบันนี้มีสถิติการใช้ของคนไทยเข้าถึงอินเทอร์เน็ตผ่านสมาร์ตโฟนเกือบ 7 ชั่วโมงต่อวัน สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สพธอ.) หรือ ETDA (เอ็ตด้า) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมเผยแพร่ผลสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ปี 2560 ในช่วงเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2560 พบว่าโซเชียลมีเดียที่คนไทยนิยมใช้มากที่สุดได้แก่ Youtube (97.1%) Facebook (96.6%) LINE (95.8%) Instagram (56%) Pantip (54.7%) Twitter (27.6%) และ WhatsApp (12.1%) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ชีวิตดิจิทัล (Digital Transformation) แนวโน้มที่น่าจับตาของการสำรวจ ครั้งนี้เห็นจะเป็นการเปลี่ยนผ่านจากวิดีโอออนไลน์ดั้งเดิมไปสู่ชีวิตดิจิทัลของคนไทยมากขึ้น โดยเฉพาะการใช้บริการจองตั๋วโดยสาร, จองโรงแรม, งานรับส่งเอกสารหรือบริการส่งอาหารแบบ Delivery ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน), 2550 อ่างในชญาณิศ ยอดบุญลือ 2561)

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มคนแต่ละ Generation

1. Gen Z คือ กลุ่มคนที่เกิดตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นไป เป็นเจนเรชั่นที่ถูกแวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยี ดังนั้นแล้วในแทบทุกกิจกรรมของพวกเขาจะผูกติดอยู่กับอินเทอร์เน็ตอย่างใกล้ชิด โดยมากจะใช้งานเพื่อความบันเทิงเป็นหลัก ทั้งโซเชียลมีเดีย Youtube, Facebook, LINE หรือไม่กี่ดูหนัง ฟังเพลง และเล่นเกมออนไลน์

2. Gen Y คือ กลุ่มคนที่เกิดตั้งแต่ปี 2524-2543 เป็นกลุ่มคนที่โตมาพร้อมกับคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีไอที ด้วยเหตุนี้ กลุ่มเจนวายจึงมีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุด เมื่อเทียบกับเจนอื่นๆ ทั้งในช่วงวัน ธรรมดาหรือวันหยุดสุดสัปดาห์

3. Gen X คือ กลุ่มคนที่เกิดในช่วงปี 2508-2523 ซึ่งเป็นยุคที่เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตกำลังพัฒนา ถือเป็นกลุ่มคนในช่วงรอยต่อแห่งยุคสมัยก็ว่าได้ และเป็นที่น่าสังเกตว่าคนในเจนนี้ ค่อนข้างจะชื่นชอบใช้เน็ตบนแอปพลิเคชันไลน์มากเป็นพิเศษ

4. Baby Boomer คือ คนที่เกิดระหว่างปี 2489-2507 หรือกลุ่มคนวัย 50 ปีขึ้นไป ซึ่งเกิดในยุคที่เทคโนโลยีไอทีไม่ทันสมัยมากนัก อย่างไรก็ตาม พบว่าปัจจุบันคนกลุ่มนี้จำนวนไม่น้อยก็พยายามเรียนรู้ทำความเข้าใจเพื่อปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยแต่ระยะเวลาการใช้งานอินเทอร์เน็ตก็จะเป็นไปแบบสั้นๆ เฉลี่ย 1-2 ชั่วโมง/วัน

ผลสำรวจพบว่า คน Gen Y (อายุ 17-36 ปี) เป็นกลุ่มที่ใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันสูงสุด โดยในช่วงวันทำงานหรือวันเรียนหนังสือใช้เฉลี่ยที่ 7.12 ชั่วโมง/วัน และมากถึง 7.36 ชั่วโมง/วันในช่วงวันหยุด ขณะที่ Gen X (อายุ 37-52 ปี) และ Gen Z (อายุน้อยกว่า 17 ปี) ใช้อินเทอร์เน็ตในวันทำงานและวันเรียนหนังสือโดยเฉลี่ยเท่ากันที่ 5.48 ชั่วโมง/วัน แต่ในวันหยุด Gen Z กลับใช้เพิ่มขึ้นเป็น 7.12 ชั่วโมง/วัน สวนทางกับ Gen X ที่ใช้ลดลงที่ 5.18 ชั่วโมง/วัน โดยกลุ่ม Baby Boomer (อายุ 53-71 ปี) ใช้ 4.54 ชั่วโมง/วัน ในวันทำงานและ 4.12 ชั่วโมง/วันในวันหยุด สำหรับสถานที่ที่นิยมใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดยังคงเป็นที่บ้าน คิดเป็น 85.6% รองลงมา คือ ที่ทำงาน 52.4% ตามมาด้วยการใช้ระหว่างเดินทาง 24% เพิ่มขึ้นจาก 14% ในปีก่อน ขณะที่การใช้อินเทอร์เน็ตที่สถานศึกษาลดลงจาก 19.7% เป็น 17.5% ในปีนี้ (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน), 2550 อ้างในชญานิศ ยอดบุญลือ 2561)

สังคมเครือข่ายเป็นสังคมที่เกิดขึ้นบนโลกไซเบอร์ ซึ่งมีความกว้างใหญ่ไพศาล ไม่สิ้นสุด ซึ่งสังคมที่เกิดขึ้นก็คือเครือข่ายหนึ่งของโลก ที่เชื่อมโยงเข้าด้วยกันในรูปแบบเฉพาะเจาะจง เช่น ทางด้านความคิด เงินทอง มิตรภาพ การค้า ซึ่งอธิบายได้ว่าสังคมเครือข่ายก็คือ แขนงผังความเกี่ยวข้อง ที่มาจากความสนใจในรูปแบบต่างๆ กัน มารวมเข้าไว้ด้วยกัน เช่น กลุ่มเพื่อนสมัยอนุบาล เพื่อนประถม กลุ่มคนรักกล้อง กลุ่มคนที่สะสมตุ๊กตาโบรท์ กลุ่มแฟนคลับของศิลปินเกาหลี เป็นต้น โดยมี Website ที่ได้รับความนิยม และเป็นที่ยอมรับกันดี เป็นตัวกลางเชื่อมต่อความชอบของคนแต่ละกลุ่มเข้าไว้ด้วยกันซึ่งเป็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงใหม่ทางสังคมโลกเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้การกระจายข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีลักษณะการกระจายแบบทุกทิศทาง และมีระบบตอบสนองอย่างรวดเร็ว และยังสื่อสารแบบสองทิศทาง

ด้วยเหตุนี้ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมจึงแตกต่างจากในอดีตมาก ดังจะเห็นได้จากวิกฤตการณ์ทางด้านเศรษฐกิจจากประเทศหนึ่งมีผลกระทบต่อประเทศอื่น ๆ อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ผลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้เกิดแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญหลายด้าน แนวโน้มที่สำคัญที่เกิดจากเทคโนโลยีที่สำคัญและเป็นที่กำลังถึงกันมาก ทำให้เกิดสภาพการทำงานแบบทุกสถานที่และทุกเวลา เมื่อการสื่อสารแบบสองทางก้าวหน้าและ แพร่หลายขึ้น การโต้ตอบผ่านเครือข่ายทำให้เสมือนมีปฏิสัมพันธ์ได้จริง เรามีระบบวีดีโอคอนเฟอเรนซ์ ระบบประชุมบนเครือข่าย มีระบบการค้าบนเครือข่าย ลักษณะของการดำเนินธุรกิจเหล่านี้ทำให้ขยายขอบเขต การทำงานหรือดำเนิน กิจกรรมไปทุกหนทุกแห่ง และดำเนินการได้ตลอด 24 ชั่วโมง เราจะเห็นจากตัวอย่าง ที่มีมานานแล้ว เช่น ระบบ เอทีเอ็ม ทำให้การเบิกจ่ายได้เกือบตลอดเวลา และกระจายไปใกล้ตัวผู้รับบริการมากขึ้น แต่ด้วยเทคโนโลยีที่ ก้าวหน้ายิ่งขึ้น การบริการจะกระจายมากยิ่งขึ้นจนถึงที่บ้าน ในอนาคตสังคม การทำงานจะกระจายจนงานบาง งานอาจนั่งทำที่บ้านหรือที่ใดก็ได้ และเวลาใดก็ได้ (ที่มา : <https://www.vcharkarn.com/varticle/41453> อ้างถึงในชญาธิศ ยอดบุญลือ 2561)

ในปัจจุบัน เครือข่ายสังคมออนไลน์ได้กลายเป็นปรากฏการณ์ของการเชื่อมต่อการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยมุ่งเน้นการสร้างชุมชนออนไลน์เพื่อเป็นช่องทางแลกเปลี่ยน แบ่งปันข้อมูล ความสนใจเฉพาะเรื่องซึ่งกันและกัน เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นสื่อใหม่ประเภทหนึ่งของสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ซึ่งเป็นช่องทางการสื่อสารผ่านสื่อใหม่ที่เป็นที่นิยมมากของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต โดย We Are Social ดิจิทัลเอเจนซี และ Hootsuite ผู้ให้บริการระบบจัดการ Social Media และ Marketing Solutions ได้รวบรวมสถิติการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ทั่วโลก พบว่า มีผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตประมาณ 57 ล้านคน และใช้สื่อสังคมออนไลน์มากถึง 51 ล้านคน โดยใช้เป็นประจำผ่านสมาร์ทโฟนและอุปกรณ์อื่น 46 ล้านคน จากจำนวนประชากรในประเทศทั้งหมด 69.11 ล้านคน (สถิติผู้ใช้ดิจิทัลทั่วโลก 2561 อ้างในชุนนุพพร มงคล 2561) เนื่องจากเครือข่ายสังคมออนไลน์เปรียบเสมือนพื้นที่ในการแสดงความเป็นตัวตน แลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็นจากผู้ใช้งานที่มีลักษณะความชื่นชอบที่คล้ายคลึงกัน (ปณิชา นิตพรมงคล, 2555) ด้วยวิธีที่ผู้ส่งสารแบ่งปันสารไปยังผู้รับสารผ่านเครือข่ายออนไลน์ โต้ตอบระหว่างกัน (พิชิต วิจิตรบุญยรักษ์, 2553) สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ยังเป็นรูปแบบการสื่อสารข้อมูลที่มีการนำ เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารที่หลากหลายเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ผ่านอุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น โทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ทโฟน (Smartphone) แท็บเล็ต (Tablet) ส่งผลให้มีการใช้งานสื่อสังคม ออนไลน์เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ทำให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนองค์กร หรือกลุ่มบุคคลให้ ความนิยมในการนำ สื่อสังคมออนไลน์ มาใช้ประโยชน์ทั้งในการสื่อสารติดต่อกันภายในและภายนอก หน่วยงาน รวมถึงการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสารกับประชาชนมากขึ้น (แสงเดือน ผ่องพุด, 2556 อ้างในชุนนุพพร มงคล 2561) โดยกระทำผ่านโปรแกรม หรือซอฟต์แวร์ในโทรศัพท์มือถือ ที่เรียกว่า แอปพลิเคชัน (Mobile Application) ที่มีผู้ผลิตออกมาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานเป็นจำนวนมาก และได้รับความนิยมเนื่องจากเป็นเทคโนโลยีการสื่อสารที่สามารถเชื่อมโยงกันอย่างทั่วถึง ได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา สื่อสารแบบไร้สายได้คล่องตัวยิ่งขึ้น (วงหทัย ต้นชีวะวงศ์, 2557)

โดยแอปพลิเคชัน ในสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมในประเทศไทยอย่างมาก 3 อันดับแรก คือ อันดับที่ 1 เฟซบุ๊ก (Facebook) อันดับที่ 2 คือ ยูทูบ (YouTube) และอันดับที่ 3 ไลน์ (Line) (สถิติผู้ใช้ดิจิทัลทั่วโลก, 2561) จากสถิติที่เกี่ยวข้องกับแอปพลิเคชันไลน์ (LINE Application) พบว่ามีผู้ใช้งานแอปพลิเคชันไลน์ทั่วโลกประมาณ 217 ล้านคน ประเทศที่มีการใช้งานสูงสุด 4 อันดับแรกคือ ญี่ปุ่น ไทย ไต้หวัน และอินโดนีเซีย โดยประเทศไทยมีผู้ใช้งานแอปพลิเคชันไลน์ กว่า 44 ล้านคน เป็นอันดับ 2 ของโลก รองจากประเทศญี่ปุ่น คิดเป็น 83% ของจำนวนประชากรไทยทั้งหมด ส่วนใหญ่ใช้งานผ่าน โทรศัพท์เคลื่อนที่ สมาร์ทโฟน ในแต่ละเดือนมากกว่า 171 ล้านราย (เอ็มสอพ, 2) นอกจากนี้ แอปพลิเคชันไลน์ยังเป็นแอปพลิเคชันที่มีการใช้งานสูงสุดในประเทศไทย และมียอดการดาวน์โหลดเป็น อันดับที่ 3 ใน 10 อันดับแอปพลิเคชันที่มียอดการดาวน์โหลดสูงสุดรองจากเฟซบุ๊ก แมสเซ็นเจอร์ และเฟซบุ๊ก (สถิติผู้ใช้ดิจิทัลทั่วโลก 2561) เมื่อพิจารณาคุณสมบัติที่ทำให้แอปพลิเคชันไลน์ ได้รับความนิยมอย่างมากรุนั้น มาจากการที่แอปพลิเคชันดังกล่าว ให้บริการการรับส่งข้อความโต้ตอบแบบทันที (Instant Messaging) ที่เปิด ให้บริการ 17 ภาษา ใน 230 ประเทศทั่วโลก มีคุณสมบัติเน้นการแชทออนไลน์ (Online Chat) แบบทันทีต่อเหตุการณ์ทันทีทันใด (Real time) โดยผู้ใช้งานสามารถเลือกใช้งานผ่านอุปกรณ์สื่อสารได้ หลากหลายผ่านระบบปฏิบัติการ iOS, Android, Windows Phone, Blackberry บนโทรศัพท์ เคลื่อนที่สมาร์ตโฟน (Smart Phone) หรือ แท็บเล็ต (Tablet) รวมถึงบนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (Personal Computer : PC) และ Mac เป็นต้น โดยผู้ใช้งานสามารถแบ่งปัน (Share) ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ในรูปแบบข้อความ (Text) สติกเกอร์ตัวการ์ตูน (Sticker) รูปสัญลักษณ์ที่ใช้แทน อารมณ์ (Emoticon) รูปภาพ (Photo) วิดีโอ (Video) ข้อความเสียง (Voice message) ผู้ใช้สามารถ เลือกสนทนาแบบส่วนบุคคล (Private) และแบบกลุ่มเฉพาะ (Group Communication) สำหรับการ สนทนาที่มีความเกี่ยวข้องกันระหว่างบุคคลหลายบุคคล รวมถึงการโทร ด้วยเสียง (Voice Call) และแบบเห็นหน้า (Video Call) โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเนื่องจากสามารถดาวน์โหลด และใช้งานได้ฟรี (LINE Corporation, 2017) ด้วยลักษณะและคุณสมบัติของแอปพลิเคชันไลน์ที่ได้กล่าว มาข้างต้น ทำให้ผู้ใช้สมาร์ตโฟน จำนวนมากดาวน์โหลดแอปพลิเคชันไลน์มาใช้ประโยชน์และสนองต่อ ความต้องการในด้านต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ซึ่งรวมถึงหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่ใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (ศุภศิลป์ กุลจิตต์เจี๊วงค์, 2556) และใช้เป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกสบายในการใช้งานด้านต่างๆ เช่น เป็นเครื่องมือช่วยในด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านความสะดวกรวดเร็วและระยะเวลา ด้านสังคม ด้านความบันเทิง รวมถึงการนำไปประยุกต์เพื่อใช้ประโยชน์และสนองต่อความต้องการด้านการ ทำงานอีกด้วย โดยสังเกตได้จากความนิยมและจำนวนของผู้ใช้แอปพลิเคชันไลน์ ที่เพิ่มมากขึ้นโดยจะ เห็นได้จากการที่สำนักวิจัยเอแบคโพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ สสำรวจความคิดเห็นจากประชาชนอายุ 18 ปีขึ้นไป ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล เกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ พบว่า 81.3% ของผู้ใช้งานมีการใช้งานแอปพลิเคชันดังกล่าวอย่างมากในเวลาเรียนและเวลาทำงาน โดย 78.4% ใช้สำหรับคุยเรื่องทั่วไป

ส่วน 70.0% ใช้เพื่อการติดต่อเรื่องงาน ธุรกิจ ค่าขาย เรื่องเรียน โดยช่วงเวลา 5 ในการใช้แอปพลิเคชันไลน์นั้น ร้อยละ 68.3 ใช้ไลน์ทั้งวันในการติดต่อสื่อสารในแต่ละวัน

Musa, Azmi & Ismail (2015 อ้างใน ชุมนุมพร มงคล 2560) ศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์ และการสนองความต้องการจากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ โดยพบว่า ผู้คนใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อตอบสนอง ความต้องการต่างๆ ได้แก่

1. ใช้เพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) หรือการรวมกลุ่มทางสังคม โดย สื่อสังคมออนไลน์เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการเป็นพื้นที่สำหรับการแสดงความคิดเห็นต่อสาธารณะ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) และฟอรัมออนไลน์ (Forum) ที่อนุญาตให้ผู้ใช้งานใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อสร้างสรรค์ มีส่วน ร่วมและพูดคุยโต้ตอบกันในประเด็นต่างๆ กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ครอบครัว คู่สมรส เพื่อน เป็นต้น
2. ใช้เพื่อฆ่าเวลา (Killing Time) เมื่อเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายระหว่างการทำงานหรือการรอ บทเรียนที่จะเริ่มต้นในชั้นเรียน หรือใช้คลายความตึงเครียดระหว่างเวลาทำกิจกรรม
3. ใช้เพื่อความบันเทิง (Entertainment) ความบันเทิงเป็นสิ่งที่สำคัญในหมู่มวลชนเพราะผู้คน มักชอบที่จะได้รับความบันเทิงหรือมีความสุขจึงใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อตอบสนองความต้องการในการพักผ่อน หย่อนใจและความบันเทิง เช่น เล่นเกม อ่านความคิดเห็นที่ขำขันและรับชมสิ่งที่สามารถทำให้หัวเราะได้
4. ใช้เพื่อการแสวงหาและแบ่งปันข้อมูล (Seeking and Sharing of Information) สื่อสังคม ออนไลน์ช่วยให้ผู้คนใช้งานค้นหาและแบ่งปันข้อมูลด้านต่างๆ ได้ง่ายขึ้น โดยผู้ใช้งานใช้เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะการทำงาน การขายผลิตภัณฑ์ ธุรกิจ รวมถึงใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเอื้อประโยชน์สำหรับกิจกรรม เช่น วันเกิด งานเลี้ยงสังสรรค์หรือเรียนรู้วิธีการทำสิ่งต่างๆ เป็นต้น
5. ใช้เพื่อการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) สื่อสังคมออนไลน์ถือว่ามีส่วนในการขัดเกลา ทางสังคมเนื่องจากเป็นศูนย์กลางในการพบปะเพื่อนใหม่และรักษาความสัมพันธ์กับคนกลุ่มเดิมที่มีอยู่ และความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ กับบุคคลที่หลากหลาย
6. ใช้เพื่อการแสดงออกของตัวเอง (Self-expression) การรวมกลุ่ม หรือแสดงตัวตน ใน เครือข่ายสังคมออนไลน์ทำให้หลายคนเป็นที่รู้จักมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นจากการแบ่งปัน เรื่องราว โพสต์รูปภาพ หรือเชิญคนเข้าร่วมกลุ่ม
7. ใช้เพื่อการศึกษา (Education) หนึ่งในหน้าที่สำคัญของสื่อคือการศึกษาให้ความรู้แก่ประชาชน ฉะนั้นผู้คนจึงหันไปใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนรู้และการศึกษาด้วยตนเองมากขึ้น ตลอดจนเป็นการค้นหา ข้อมูลผ่านเครื่องมือการค้นหา (Search engine) และห้องสมุดออนไลน์ เช่น กูเกิ้ล(Google) วิกิพีเดีย (Wikipedia) ที่ทำให้ผู้ใช้ค้นหาบทความ เนื้อหาทางการศึกษาเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้

8. ใช้เพื่อการตรวจตรา ฝ้าระวัง (Surveillance) บุคคลใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อตรวจสอบเหตุการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้น เพื่อสอดแนมและตรวจสอบสิ่งที่ผู้อื่นกำลังทำอยู่ ผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์มีเสรีภาพในการสื่อสารสามารถอัปโหลดรูปภาพรูปถ่ายและวิดีโอ โดยใช้โทรศัพท์มือถือโพสต์เนื้อหาขึ้นบนกลุ่ม/กระดานสนทนาหน้าต่างๆ เพื่อพูดคุยกับเพื่อนและคนรู้จักเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองพบเจอบนสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งแตกต่างจากสื่อแบบดั้งเดิมที่เราเป็นเพียงผู้รับข่าวสารมากกว่าเป็นผู้นำเสนอข่าวสาร

แอปพลิเคชันไลน์

ไลน์ได้รับการพัฒนาขึ้นครั้งแรกเมื่อปี 2554 ณ ประเทศญี่ปุ่น โดยบริษัท NHN Japan ซึ่งเป็นบริษัทที่ให้ บริการอินเทอร์เน็ต เกม และระบบการสืบค้นข้อมูล (Search Engine) ได้ร่วมมือกับบริษัท Naver Japan Corporation และบริษัท livedoor ร่วมกันพัฒนาขึ้นโดยปรับปรุงรูปแบบ การใช้งานที่หลากหลาย เพื่อรองรับการใช้งานของผู้ใช้อย่าง ต่อเนื่อง คำว่า ไลน์ เกิดขึ้นหลังจากที่ประเทศญี่ปุ่นเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในประเทศเมื่อปี 2554 มีชื่อว่า Tohoku Earthquake เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ทำให้ระบบการติดต่อสื่อสารของประเทศญี่ปุ่นเป็นอัมพาต ขาดการติดต่อสื่อสาร ภาคพื้นดิน ประชาชนในประเทศต้องใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะที่ถูกติดตั้งโปรแกรมอัตโนมัติไว้ให้สามารถใช้ได้ เมื่อเกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติที่ไม่คาดฝัน ประชาชนจำนวนมากต้องเข้าแถวเพื่อรอรับการบริการจึงเป็นที่มาของคำว่า ไลน์ ซึ่งแปลว่าการเข้าแถว (ที่มา : <http://www.vcharkarn.com/varticle/41453> อ้างในชญาธิศ ยอดบุญลือ 2561)

LINE คือแอปพลิเคชันที่ผสมผสานบริการ Messaging และ Voice Over IP นำมาผนวกเข้าด้วยกันจึงทำให้เกิดเป็นแอปพลิเคชันที่สามารถแชท สร้างกลุ่ม ส่งข้อความ โพสต์รูปต่างๆ หรือจะโทรคุยกันแบบเสียงและจุดเด่นอย่างหนึ่งของ LINE นั่นก็คือบริการ Free Voice Calls ที่ให้ผู้ใช้สามารถโทรหาผู้ใช้ LINE ด้วยกัน โดยใช้งานผ่านเครือข่าย 3G และ Wi-Fi เพื่อส่งข้อมูลรูปแบบเสียง โดยไม่มีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม ในส่วนของแอปพลิเคชันไลน์นี้ หากผู้ใช้มีแพ็คเกจอินเทอร์เน็ตจากเครือข่ายบริการมือถือ หรือจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตบ้านหรือสำนักงานที่มีบริการ อีกทั้งนอกจากการแชทด้วยการส่งข้อความแบบปกติแล้ว LINE ยังสามารถอัดภาพวิดีโอหรือเสียงแล้วส่งไป LINE สามารถสร้างกลุ่มเพื่อรับส่งข้อความข่าวสารได้ในแบบเวลาปัจจุบัน (Realtime) (ที่มา : www.kapook.com อ้างในชญาธิศ ยอดบุญลือ 2561)

ความนิยมใช้งานแอปฯ ไลน์กลุ่ม เนื่องจากไลน์กลุ่มเป็นการสนทนาในไลน์ สามารถสนทนากันแบบกลุ่มช่วยเพิ่มอรรถรสในการแชท เหมือนได้ติดต่อกันอยู่ใกล้ชิดกันกับเพื่อนๆ สนทนาสลับกับแชทได้ตลอดเวลาสนุกกว่า คุยกันแบบเดี่ยวๆ ตัวต่อตัว หากมีเพื่อนจำนวนมาก การสร้างไลน์กลุ่มเป็นเรื่องราวสนุก ไม่น้อยเพราะมีประโยชน์อย่างมาก เช่น

1) ไม่เสียเบงหาเพราะสามารถสนทนากันได้หลายคน ใครจะส่งข้อความอะไร ทักทายกัน ก็ทำได้ทันทีและทุกคนก็เห็นช่วยให้ห้องสนทนาสนุกมากขึ้นโดยเฉพาะหากมีเหตุการณ์สำคัญหรือเรื่องราวต่างๆ ก็จะสามารถอัปเดตได้ตลอดเวลา

2) เราสามารถสร้างโน้ตย่อหรือบทความสั้นๆลงใน Line กลุ่มได้ อาจจะเป็นเรื่องราวตลกๆ มีประโยชน์หรือรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเพื่อนๆ ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ เป็นต้น จากตัวอย่างผู้เขียนได้สร้างเป็นบทความแนะนำเทคนิคการใช้ Line ที่ควรรู้

3) การสร้างอัลบั้มรวมภาพไว้ใน Line กลุ่ม อาจจะเป็นอัลบั้มรวมภาพการท่องเที่ยว หรือการทำกิจกรรมของกลุ่ม เป็นต้น

4) หากเจอเจอบทความตลกๆ ในเว็บไซต์ใดๆ ก็สามารถก๊อปปี้ URL หรือลิงค์บทความนั้นมาเผยแพร่ให้เพื่อนๆ ในกลุ่ม สามารถติดตามไปอ่านได้

5) การแบ่งปัน ภาพ ไฟล์ ข้อความ วิดีโอต่างๆ เพื่อนๆ ในกลุ่ม เมื่อส่งไฟล์เหล่านี้เข้าห้องสนทนาแล้ว เพื่อนๆ ในกลุ่มก็จะ สามารถบันทึกไว้ได้ทันที ไม่เสียเวลาส่งให้ทีละคน หรือจะเผยแพร่เรื่องราวที่มีประโยชน์จากเน็ต ก็สามารถทำได้เช่นกัน

6) เราสามารถนำข้อดีของ Line กลุ่มไปใช้ในการให้บริการลูกค้าได้เช่นกัน หากลูกค้าได้เข้ากลุ่ม เราอาจจะมีบทความดีๆ เนื้อหาสาระดีๆ ข่าวสารต่างๆ โปสต์ให้อ่านกัน (ที่มา : www.siamebook.com อ้างในชญาณิศ ยอดบุญลือ 2561)

โมเดล การจัดการสาธารณสุข : ปก 4.0 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย : โมเดล : “การจัดการสาธารณสุข : ปก 4.0” (พ.ศ.2560-2579)

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. 2545 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันมีการพัฒนาโมเดลการจัดการสาธารณสุขเป็นลำดับ ดังนี้

ปก. 1.0 (ก่อนปี 2545) แก้ปัญหาสาธารณสุขเชิงรับ มุ่งเน้นแก้ไขปัญหาสาธารณสุขในระยะเร่งด่วนเฉพาะหน้า สงเคราะห์เบื้องต้น ไม่มีหน่วยงานหลักจัดการสาธารณสุขของประเทศ

ปก. 2.0 (พ.ศ. 2545-2559) จัดการสาธารณสุขเชิงรุก จัดตั้งกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยรวมหลายหน่วยงานเข้าด้วยกัน มุ่งรวมระบบทั้ง ระยะก่อนภัย ระยะขณะเกิดภัย ระยะหลังเกิดภัย

ปก. 3.0 (พ.ศ. 2550-2559) จัดการสาธารณสุขเชิงบูรณาการ มีพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย พ.ศ. 2550 โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นหน่วยงานกลางกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในทุกระดับเชื่อมโยงกรอบเซนไดและแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติสู่การปฏิบัติ

ปก. 4.0 จัดการสาธารณสุขอย่างยั่งยืน (พ.ศ. 2560-2579) ประสานพลังประชารัฐขับเคลื่อนการจัดการสาธารณสุขน้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงและหลักการเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนาต่อยอดการจัดการสาธารณสุข นำนวัตกรรมเทคโนโลยีเสริมสร้างศักยภาพการจัดการสาธารณสุขมุ่งสู่การเป็นองค์กรพร้อมจัดการสาธารณสุขทุกรูปแบบและใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

1) เสริมสร้างศักยภาพเครือข่ายให้มีภูมิคุ้มกันจากสาธารณสุขในทุกระดับ โดยส่งเสริมชุมชนให้มีขีดความสามารถในการจัดการภัยพิบัติผลักดันองค์กรปกครองส่วนถิ่นสร้างเครือข่ายป้องกันภัยในพื้นที่พัฒนางานอปพร. ให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

2) ยกระดับการจัดการสาธารณสุขภัยระหว่างประเทศสู่มาตรฐานสากล โดยจัดตั้งทีม USAR Team วางระบบคลังสิ่งของสำรวจจ่ายและระบบโลจิสติกส์ในการช่วยเหลืออาเซียนที่ประสบภัยส่งเสริมบทบาทอาเซียนและประชาคมโลกภายใต้กรอบเซินไต

3) เชื่อมโยงเทคโนโลยีสู่การวางระบบการจัดการสาธารณสุขโดยจัดทำฐานข้อมูล และคลังข้อมูลสาธารณสุขแห่งชาติให้มีเอกภาพ การวางระบบแจ้งเตือนภัยที่แม่นยำ นำระบบ (GIS) มาใช้ในการตรวจสอบพื้นที่เสี่ยงภัย และพื้นที่ประสบภัย ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการอำนวยความสะดวก สั่งการ แก้ไขปัญหาสาธารณสุข

4) ส่งเสริมการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีและพัฒนางานวิจัยด้านการจัดการสาธารณสุข โดยให้ความสำคัญกับการคิดค้นนวัตกรรมนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนางานสาธารณสุข เชิงสร้างสรรค์ สนับสนุนงานวิจัยต่อยอดการเสริมสร้างศักยภาพการจัดการสาธารณสุขของประเทศ

5) สานพลังประชารัฐขับเคลื่อนกลไกการจัดการสาธารณสุขโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ในการแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุข พร้อมส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนร่วมจัดการสาธารณสุข เชื่อมโยงเครือข่าย พร้อมรับมือและจัดการสาธารณสุขอย่างเข้มแข็ง

6) เตรียมพร้อมองค์กรรองรับการจัดการสาธารณสุข: ปภ 4.0 โดยใช้เทคโนโลยีในการขับเคลื่อนงานทั้งระบบ (Digital Culture) พัฒนาบุคลากรให้ปรับเท่าทันต่อเทคโนโลยี สร้างองค์กรให้พร้อมรับมือและจัดการสาธารณสุขทุกรูปแบบวางแผนรับมือสาธารณสุขเชิงกลยุทธ์ที่ครอบคลุมทุกมิติ

แนวทางปฏิบัติที่ดีในการทำงานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- หลักการเสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามแนวทางพระราชรัฐ

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้บูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่าย ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามแนวทางพระราชรัฐ ดังนี้

1) ประชาชนในพื้นที่ที่เสี่ยงภัย โดยนำหลัก CBDRM. (Community Based Disaster Risk Management : CBDRM) มาปรับใช้เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง ประชาชนมีความรู้และสามารถจัดการภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) เครือข่ายอาสาสมัครด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทั้ง อปพร. OTOS (ทีมกู้ชีพกู้ภัยประจำตำบล) และอาสาสมัครกู้ภัยขององค์การสาธารณสุข ซึ่งเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยพัฒนาให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้นสูงและจัดหาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน

3) เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีเครือข่าย โดยรวบรวมบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น NGO เพื่อเป็นฐานข้อมูล ให้ผู้บริหารสามารถประสานงานอำนวยความสะดวกและสั่งการ แก้ไขปัญหาสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ

4) เยาวชน จัดทำกิจกรรมส่งเสริมให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอุบัติเหตุ และส่งเสริมให้มีความรู้ในการปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง และช่วยเหลืองานสาธารณสุขในชุมชน

บทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- งานรักษาความปลอดภัยของสถานที่ราชการ
- งานป้องกันภัยและระงับอัคคีภัย
- งานวิเคราะห์และพิจารณา ทำความเห็น สรุปรายงาน เสนอแนะ รวมทั้งดำเนินการด้านกฎหมาย และระเบียบเกี่ยวกับการป้องกัน และระงับอัคคีภัยธรรมชาติและสาธารณภัยอื่น เช่น อุทกภัย วาตภัย
- งานตรวจสอบ ควบคุมดูแลในการจัดเตรียมและอำนวยความสะดวกในการป้องกันบรรเทา และระงับสาธารณภัยต่าง ๆ
- งานจัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานฝึกซ้อมและดำเนินการตามแผน
- งานเกี่ยวกับวิทยุสื่อสาร
- งานฝึกอบรบอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

ตลอดจนการเตรียมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยมีการเตรียมพร้อม บุคลากร เครื่องมือไว้ให้พร้อมตลอด 24 ชั่วโมง เมื่อเกิดอัคคีภัยขึ้น สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ การสื่อสารโดยวิทยุสื่อสาร รับแจ้งเหตุเพลิงไหม้และสาธารณภัยต่าง ๆ ปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชุนนุมพร มงคล (2560) ศึกษาการใช้แอปพลิเคชันไลน์เพื่อสนองต่อความต้องการด้านการทำงานของผู้ปฏิบัติงานราชการโดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจและใช้แบบสอบถามที่ใช้มาตรวัดซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 31 ข้อ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการในกรมทรัพยากรน้ำในส่วนกลาง สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุระหว่าง 18 - 60 ปี จากผลการวิจัยพบว่าในภาพรวมกลุ่มผู้ปฏิบัติงานราชการใช้แอปพลิเคชันไลน์เพื่อสนองต่อความต้องการด้านการทำงานในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 โดยใช้แอปพลิเคชันไลน์เป็นเครื่องมือดาวนโหลด ส่งต่อรูปภาพและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำงานมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 4.07 รองลงมาคือ ใช้แอปพลิเคชันไลน์เพื่อช่วยให้การทำงานเป็นไปอย่างรวดเร็วในกรณีเร่งด่วน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการส่งข้อมูลให้คนในกลุ่มที่ทำงานร่วมกันในหน่วยงาน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ในขณะที่ใช้แอปพลิเคชันไลน์เพื่อการสนทนากับเพื่อนร่วมงานผ่านไลน์ Call/ VDO call น้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่ากับ 2.66

รองลงมาคือ ใช้แอปพลิเคชันไลน์สำหรับการประชุมกลุ่มผ่านไลน์กลุ่ม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 และใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจเมื่อเกิดความขัดแย้งทางความคิดกับผู้อื่นโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ตามลำดับ

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้ไลน์แอปพลิเคชันของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร” ศิริพร แซ่ลิ้ม (2559) เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรการเข้าถึง ความสามารถในการใช้ และพฤติกรรมการใช้ของผู้สูงอายุที่เป็นผู้ใช้ไลน์แอปพลิเคชันที่เป็นผู้ใช้ไลน์แอปพลิเคชัน ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (NonProbability Sampling) คือการสุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอลหรือแบบลูกโซ่ (Snowball or Chain Sampling) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บข้อมูล โดยผู้ตอบกรอกแบบสอบถามเอง (Self-Administered Questionnaire) และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ในส่วนแรกจะเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลหรือตัวแปรในการวิจัยโดยอธิบายด้วยการแจกแจงความถี่ แสดงค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลลักษณะทางประชากร การเข้าถึงความสามารถในการใช้ไลน์และพฤติกรรมการใช้ไลน์ ส่วนที่สองจะเป็นการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในสมมติฐานต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์ ได้แก่ Chi-Square การทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่ม ใช้ Independent t-test และการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่าง จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson’s Product Moment Correlation Coefficient) ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ไลน์แอปพลิเคชัน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 60-65 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-20,000 บาท โดยส่วนใหญ่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ด้านการเข้าถึงไลน์แอปพลิเคชัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเข้าถึงอุปกรณ์สื่อสารโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สมาร์ตโฟนมากที่สุด รองลงมาคือแท็บเล็ต และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตวายฟายที่บ้านมากที่สุด รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ตแบบรายเดือน ด้านความสามารถในการใช้ไลน์แอปพลิเคชัน ประกอบด้วย ทักษะการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความรู้และทักษะการใช้ไลน์ ความรู้และทักษะการจัดการเนื้อหาในไลน์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อไลน์ในระดับดี โดยทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติในระดับดีมากได้แก่ ไลน์เป็นช่องทางการสื่อสารที่สะดวกและรวดเร็ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ไลน์อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้การใช้ไลน์ในระดับสูง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทักษะการใช้ไลน์ในระดับปานกลาง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้การจัดการเนื้อหาในไลน์ อยู่ในระดับสูง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทักษะการจัดการเนื้อหาในไลน์ อยู่ในระดับปานกลาง

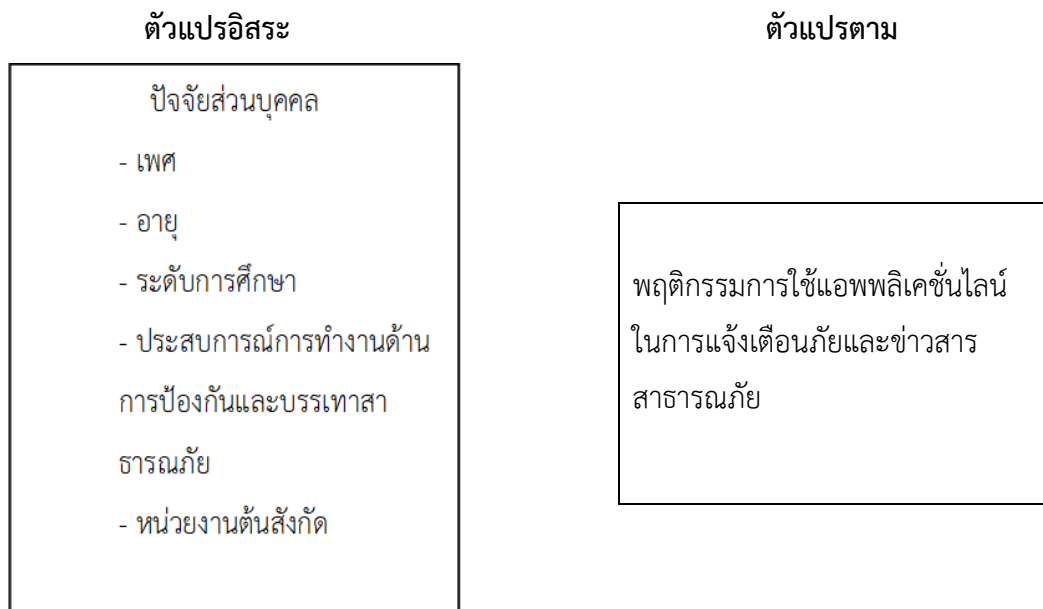
ด้านพฤติกรรมการใช้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ไลน์เป็นระยะเวลา 2 ปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการใช้ไลน์ 1-3 ชั่วโมง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนครั้งในการใช้ไลน์ 2-5 ครั้งต่อวัน สถานที่ใช้กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ใช้ไลน์ที่บ้าน ลักษณะการใช้ไลน์ของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะการใช้การแชท/สนทนาข้อความมากที่สุด รองมาคือ การส่งต่อ/แบ่งปันข้อมูลรูปภาพต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างมีวัตถุประสงค์ในการใช้ไลน์ เพื่อติดต่อลูกหลาน/ครอบครัว รองลงมาคือ ติดต่อเพื่อนเก่าสมัยเรียน/เพื่อนที่ทำงานเก่า จากการทดสอบสมมติฐานแรก พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงอุปกรณ์สื่อสารและอินเทอร์เน็ต ดังนี้ การเข้าถึงอุปกรณ์สื่อสารพบว่า เพศ ระดับการศึกษา อาชีพที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงอุปกรณ์สื่อสาร และอินเทอร์เน็ต อายุและรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าถึงอุปกรณ์สื่อสารและอินเทอร์เน็ต จากการทดสอบสมมติฐานที่สอง พบว่า ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีการความสามารถในการใช้แตกต่างกัน ดังนี้ 1) เพศ อายุ อาชีพที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อไลน์ไม่แตกต่างกัน ระดับการศึกษาและรายได้ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อไลน์แตกต่างกัน 2) เพศ อายุที่แตกต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ไลน์ ไม่แตกต่างกัน ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพที่แตกต่างกันมีการรับรู้ความสามารถในการใช้ไลน์แตกต่างกัน 3) เพศ ที่แตกต่างกันมีความรู้การใช้ไลน์ไม่แตกต่างกัน อายุ ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพที่แตกต่างกัน มีความรู้การใช้ไลน์แตกต่างกัน 4) เพศที่แตกต่างกัน มีทักษะการใช้ไลน์ไม่แตกต่างกัน อายุ ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพแตกต่างกันมีทักษะการใช้ไลน์แตกต่างกัน 5) เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้และอาชีพที่แตกต่างกันมีความรู้การจัดการเนื้อหาในไลน์แตกต่างกัน 6) เพศ อายุและอาชีพแตกต่างกันมีทักษะการจัดการเนื้อหาในไลน์ไม่แตกต่างกัน ระดับการศึกษาและรายได้ที่แตกต่างกันมีทักษะการจัดการเนื้อหาในไลน์ไม่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานที่สาม พบว่า ลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการใช้ไลน์แตกต่างกัน ดังนี้ เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกันมีระยะเวลาในการใช้ไลน์ (ชั่วโมง) ไม่แตกต่างกัน รายได้ที่แตกต่างกันมีระยะเวลาในการใช้ไลน์ (ชั่วโมง) แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานที่สี่ พบว่า การเข้าถึงแตกต่างกัน จะมีความสามารถในการใช้ไลน์แตกต่างกัน ดังนี้ การเข้าถึงอุปกรณ์สื่อสารแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อไลน์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ไลน์ ทักษะการใช้ไลน์ และความรู้การจัดการเนื้อหาในไลน์แตกต่างกัน การเข้าถึงอุปกรณ์สื่อสารแตกต่างกัน มีความรู้การใช้ไลน์ และทักษะการจัดการเนื้อหาในไลน์ไม่แตกต่างกัน จากการทดสอบสมมติฐานที่ห้า พบว่า ความสามารถในการใช้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ไลน์แอปพลิเคชัน ดังนี้ ความสามารถในการใช้ไลน์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ไลน์แอปพลิเคชันไปในทิศทางเชิงบวก ยิ่งผู้ใช้ไลน์แอปพลิเคชันมีความสามารถในการใช้ไลน์มากจะยิ่งมีระยะเวลาในการใช้ไลน์ (ชั่วโมง) เพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากผู้ใช้ไลน์แอปพลิเคชันมีความสามารถในการใช้น้อย จะมีความสามารถในการใช้ไลน์ (ชั่วโมง) น้อย

การศึกษาของชฎานิศ ยอดบุญลือ (2561) เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์กลุ่มด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของนักศึกษาหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปก.) รุ่นที่ 14 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.80

โดยมีช่วงอายุระหว่าง 40-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.30 การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 58.30 มีอายุราชการระหว่าง 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.30 หน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นระดับผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 61.10 และสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 50.00 ตามลำดับ การใช้งานของไลน์กลุ่มงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อๆ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ข้อแรก เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หัวข้อการใช้งานของไลน์กลุ่มด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ คือ 4.56 หัวข้อ การใช้งานของไลน์กลุ่มด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หลังเกิดสาธารณภัย ทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับคือ 4.53 และการใช้งานของไลน์กลุ่มด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ก่อนเกิดสาธารณภัย ทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 4.33

กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

นียมศัพท์ปฏิบัติการ

พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ หมายถึง การใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยทั้งระยะก่อนเกิดภัย ระยะเกิดภัย และระยะหลังเกิดภัย ประเมินโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 6 ข้อ

สมมติฐานการวิจัย

พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุงอยู่ในระดับปานกลาง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง อันจะนำมาสู่แนวทางในการปรับปรุงพัฒนาทางด้านเป็นการนำเสนอแนวทางปฏิบัติในการเสริมสร้างพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง ผู้ศึกษาจึงได้วางแผนเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง ซึ่งมีจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดจำนวน 74 แห่ง ๆ ละ 1 คน รวม 74 คน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัดพัทลุง มีดังนี้

ที่	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพัทลุง	จำนวน (แห่ง)
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	1
2	เทศบาลเมือง	1
3	เทศบาลตำบล	47
4	องค์การบริหารส่วนตำบล	25
รวมทั้งสิ้น		74

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งเป็นแบบสำรวจ (Questionnaire) โดยปรับปรุงมาจากงานวิจัยของชฎานิศ ยอดบุญลือ (2561) โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ 1) ข้อมูลทั่วไป จำนวน 5 ข้อ 2) พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุข จำนวน 6 ข้อ แบ่งความถี่เป็นมาตรวัด 5 ระดับ ได้แก่ ทุกครั้ง บ่อยครั้ง บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่ได้ปฏิบัติเลย และ 3) ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุข

เกณฑ์การแปลผลระดับพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัย

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 ระดับน้อยที่สุด

การตรวจสอบเครื่องมือ

ในการตรวจสอบเครื่องมือ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้ศึกษานำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity)

2. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 คน แล้วนำไปทดลองใช้ (tryout) กับเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพัทลุง จำนวน 30 คน แต่ไม่ได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน คือ

1.1 ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมโดยให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง ตอบแบบสอบถามผ่านระบบ Google Form จำนวนทั้งสิ้น 74 ชุด

1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้ค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต หนังสือ ตำรา และวารสารต่าง ๆ งานวิจัยที่มีผู้ศึกษามาก่อน โดยนำข้อมูลเหล่านี้มาเป็นข้ออ้างอิงและเป็นแนวทางในการสร้างแบบสำรวจ

การแปลผลข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

หลังจากที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสำรวจแล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์ ประมวลผล และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หาค่าร้อยละ (Percentage) ใช้พรรณนาแจกแจงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความถี่ (frequency) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของระดับการปฏิบัติ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การแปลความหมาย

ผลการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง มีการนำเสนอแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 56.76 เพศหญิง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 43.24 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี (ร้อยละ 40.54) ระดับการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 44.59) ประสบการณ์การทำงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่ำกว่า 10 ปี (ร้อยละ 54.05) หน่วยงานต้นสังกัด เทศบาลตำบล (ร้อยละ 63.51) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป (n=74)

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (n = 74)	ร้อยละ (%)
เพศ	ชาย	42	56.76
	หญิง	32	43.24
อายุ	ต่ำกว่า 40 ปี	19	25.68
	41 – 45 ปี	30	40.54
	46 - 50 ปี	17	22.97
	51 - 55 ปี	4	5.41
	56 ปีขึ้นไป	4	5.41
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	18	24.32
	ปริญญาตรี	33	44.59
	ปริญญาโท	23	31.08
สังกัด	อบต.	25	33.75
	อบจ.	1	1.35
	ทต.	47	63.51
	ทม.	1	1.35
ประสบการณ์การทำงาน	ต่ำกว่า 10 ปีลงมา	40	54.05
	11 - 20 ปี	31	41.89
	21 - 30 ปี	3	4.05

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุข

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง จำแนกตามระดับการปฏิบัติ

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ			
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	ไม่ได้ปฏิบัติเลย
1. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์เป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุข	24 32.4%	39 52.7%	10 13.5%	1 1.4%
2. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย <u>ก่อนเกิดสาธารณภัย</u> ทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร	16 21.6%	46 62.2%	11 14.9%	1 1.4%
3. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย <u>ขณะเกิดสาธารณภัย</u> ทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร	22 29.7%	39 52.7%	12 16.2%	1 1.4%
4. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย <u>หลังเกิดสาธารณภัย</u> ทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร	25 33.8%	39 52.7%	9 12.2%	1 1.4%
5. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยไม่จำกัดช่วงเวลา	23 31.1%	31 41.9%	19 25.7%	1 1.4%
6. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยส่งข่าวสาร ทั้งข้อความ รูปภาพ วีดีโอ และอื่น ๆ	30 40.5%	29 39.2%	14 18.9%	1 1.4%

จากตารางที่ 2 พบว่าพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขของการปฏิบัติส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติบ่อยครั้งขึ้นไปทุกข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติมากที่สุด (บ่อยครั้งและทุกครั้ง) คือการใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยส่งข่าวสาร ทั้งข้อความ รูปภาพ วีดีโอ และอื่น ๆ (ร้อยละ 79.7) โดยมีเพียง 1 คน (ร้อยละ 1.4) ที่ไม่เคยใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขเลย

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง

ข้อความ	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์เป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัย	4.15	0.75	มาก
2. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ก่อนเกิดสาธารณภัยทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร	4.03	0.70	มาก
3. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขณะเกิดสาธารณภัยทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร	4.09	0.76	มาก
4. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หลังเกิดสาธารณภัยทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร	4.18	0.75	มาก
5. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยไม่จำกัดช่วงเวลา	4.01	0.84	มาก
6. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยส่งข่าวสาร ทั้งข้อความ รูปภาพ วิดีโอ และอื่น ๆ	4.18	0.83	มาก
โดยรวม	4.11	0.77	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง อยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหลังเกิดสาธารณภัยทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X}=4.18$, $SD=0.75$) และการใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยส่งข่าวสารทั้งข้อความ รูปภาพ วิดีโอ และอื่น ๆ ($\bar{X}=4.18$, $SD=0.83$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยไม่จำกัดช่วงเวลา ($\bar{X}=4.01$, $SD=0.84$)

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยรายข้อของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อความ	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	sig
1. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์เป็นช่องทางติดต่อสื่อสารในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัย	ระหว่างกลุ่ม	.185	2	.093	.160	.823
	ภายในกลุ่ม	41.180	71	.580		
	รวม	41.365	73			
2. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยก่อนเกิด สาธารณภัยทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	.958	2	.479	.973	.383
	ภายในกลุ่ม	34.987	71	.493		
	รวม	35.946	73			
3. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขณะเกิด สาธารณภัยทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	1.435	2	.717	1.245	.294
	ภายในกลุ่ม	40.903	71	.576		
	รวม	42.338	73			
4. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหลังเกิดสาธารณภัยทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	3.903	2	1.951	3.763	.028*
	ภายในกลุ่ม	36.814	71	.519		
	รวม	40.716	73			
5. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยไม่จำกัดช่วงเวลา	ระหว่างกลุ่ม	2.640	2	1.320	1.939	.151
	ภายในกลุ่ม	48.346	71	.681		
	รวม	50.986	73			
6. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยส่งข่าวสาร ทั้งข้อความ รูปภาพ วิดีโอ และอื่น ๆ	ระหว่างกลุ่ม	1.239	2	.620	.889	.415
	ภายในกลุ่ม	49.477	71	.697		
	รวม	50.716	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่าพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุงที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหลังเกิดสาธารณภัย ทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสารที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสาร
 สาธารณภัยรายข้อของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ข้อความ	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	sig
1. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์เป็น ช่องทางการติดต่อสื่อสารในการ แจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัย	ระหว่างกลุ่ม	2.024	2	1.012	1.826	.168
	ภายในกลุ่ม	39.341	71	.554		
	รวม	41.365	73			
2. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ก่อนเกิด สาธารณภัยทั้งแจ้ง และรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	1.186	2	.593	1.211	.304
	ภายในกลุ่ม	34.760	71	.490		
	รวม	35.946	73			
3. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขณะเกิดสาธารณภัย ทั้งแจ้ง และรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	3.641	2	.1821	3.340	.041*
	ภายในกลุ่ม	38.697	71	.545		
	รวม	42.338	73			
4. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หลังเกิดสาธารณภัยทั้งแจ้ง และรับข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	1.675	2	.838	1.523	.225
	ภายในกลุ่ม	39.041	71	.550		
	รวม	40.716	73			
5. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยไม่จำกัดช่วงเวลา	ระหว่างกลุ่ม	1.881	2	.941	1.360	.263
	ภายในกลุ่ม	49.105	71	.692		
	รวม	50.986	73			
6. ท่านใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งข่าวสาร ทั้งข้อความ รูปภาพ วิดีโอ และอื่น ๆ	ระหว่างกลุ่ม	5.333	2	2.666	4.171	.019*
	ภายในกลุ่ม	45.384	71	.639		
	รวม	50.716	73			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่าพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสาร
 สาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 จังหวัดพัทลุงที่มีประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกัน
 และบรรเทาสาธารณภัย ขณะเกิดสาธารณภัยทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร และการใช้แอปพลิเคชันไลน์
 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยส่งข่าวสาร ทั้งข้อความ รูปภาพ วิดีโอ และอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนเพศ อายุ และหน่วยงานต้นสังกัดของกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุข จากการใช้คำถามปลายเปิด พบว่า

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุข สรุปเป็นประเด็น ดังนี้

1. ด้านความถูกต้องของข้อมูลที่ส่งและการตอบรับข้อมูล ได้แก่

1.1 เมื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารไปยังทางแอปพลิเคชันไลน์แล้ว ไม่มีการตอบรับการได้รับข้อมูล

1.2 เน้นข่าวจริง ถูกต้อง และเน้นส่งข่าวงานป้องกันและบรรเทาเท่านั้น ไม่ควรแทรกข่าวอื่น

1.3 ข่าวสารที่แชร์มาโดยไม่มีการตรวจสอบ จึงควรใช้วิทยุสื่อสารจะดีกว่าโดยร่วมกัน

ของทุกเครือข่ายเมื่อเกิดภัยพิบัติ

1.4 การรับ ส่งข้อมูลข่าวสาร ผ่านแอปพลิเคชันไลน์ อาจมีการคลาดเคลื่อนจากความ

เป็นจริงบ้าง

1.5 ข้อมูลที่ได้รับไม่แน่ใจว่าเป็นปัจจุบัน หรือเชื่อถือได้หรือไม่

2. ด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ต ได้แก่

2.1 สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร

2.2 บางสถานที่สัญญาณหรือ ระบบอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร

2.3 สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่

3. อื่น ๆ ได้แก่

3.1 บางคนไม่ใช่ไลน์ให้เป็นประโยชน์

3.2 เป็นประโยชน์ต่อการรับรู้ข่าวสารสาธารณสุขอย่างมาก แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้รับข้อมูล

ที่อาจจะนำไปขยายผลต่อซึ่งอาจทำให้ตื่นตระหนกจนเกินไป

3.3 บุคลากรโดยรวมจะไม่ค่อยเข้าใจเรื่องเทคโนโลยีด้านข้อมูลข่าวสาร จะต้องมีการพัฒนา

เพิ่มเติม

บทที่ 5

บทสรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง

สรุปผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 56.76 เพศหญิง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 43.24 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี (ร้อยละ 40.54) ระดับการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 44.59) ประสบการณ์การทำงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่ำกว่า 10 ปี (ร้อยละ 54.05) หน่วยงานต้นสังกัด เทศบาลตำบล (ร้อยละ 63.51)

พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขของการปฏิบัติส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติบ่อยครั้งขึ้นไปทุกข้อ โดยข้อที่มีการปฏิบัติมากที่สุด (บ่อยครั้งและทุกครั้ง) คือการใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยส่งข่าวสารทั้งข้อความ รูปภาพ วิดีโอ และอื่น ๆ (ร้อยละ 79.7) โดยมีเพียง 1 คน (ร้อยละ 1.4) ที่ไม่เคยใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขเลย นอกจากนี้ พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุงอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหลังเกิดสาธารณภัยทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X}=4.18, SD=0.75$) และ การใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยส่งข่าวสารทั้งข้อความ รูปภาพ วิดีโอ และอื่น ๆ ($\bar{X}=4.18, SD=0.83$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การใช้แอปพลิเคชันไลน์ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยไม่จำกัดช่วงเวลา ($\bar{X}=4.01, SD=0.84$)

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และหน่วยงานต้นสังกัด พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขในรายข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรอื่น ๆ มีพฤติกรรมที่ไม่แตกต่างกัน ($p>.05$)

กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัย สรุปเป็นประเด็น ดังนี้

1. ด้านความถูกต้องของข้อมูลที่ส่งและการตอบรับข้อมูล ได้แก่ 1) เมื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารไปยังทางแอปพลิเคชันไลน์แล้ว ไม่มีการตอบรับการได้รับข้อมูล 2) เน้นข่าวจริง ถูกต้อง และเน้นส่งข่าวงานป้องกันและบรรเทาเท่านั้น ไม่ควรแทรกข่าวอื่น 3) ข่าวสารที่แชร์มาโดยไม่มีการตรวจสอบ จึงควรใช้วิทยุสื่อสารจะดีกว่าโดยรวมกันของทุกเครือข่ายเมื่อเกิดภัยพิบัติ 4) การรับ ส่งข้อมูลข่าวสาร ผ่านแอปพลิเคชันไลน์ อาจมีการคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงบ้าง และ 5) ข้อมูลที่ได้รับไม่แน่ใจว่าเป็นปัจจุบัน หรือเชื่อถือได้หรือไม่

2. ด้านสัญญาณอินเทอร์เน็ต ได้แก่ 1) สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร 2) บางสถานที่สัญญาณหรือ ระบบอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร และ 3) สัญญาณอินเทอร์เน็ตไม่ทั่วถึงครอบคลุมทุกพื้นที่

3. อื่น ๆ ได้แก่ 1) บางคนไม่ใช่ไลน์ให้เป็นประโยชน์ 2) เป็นประโยชน์ต่อการรับรู้ข่าวสารสาธารณภัยอย่างมาก แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้รับข้อมูลที่อาจจะนำไปขยายผลต่อ ซึ่งอาจทำให้ตื่นตระหนกจนเกินไป และ 3) บุคลากรโดยรวมจะไม่ค่อยเข้าใจเรื่องเทคโนโลยีด้านข้อมูลข่าวสาร จะต้องมีการพัฒนาเพิ่มเติม

การอภิปรายผล

ผลการศึกษา พบว่าพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัยของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือและแจ้งเตือนภัยประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพัทลุงส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก (มีระดับการปฏิบัติบ่อยครั้งและทุกครั้ง) ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีความรู้ จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีรวมทั้งได้รับการอบรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณภัย จากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดพัทลุง ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของชุมชนมพร มงคล (2560) ที่พบว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติงานราชการใช้แอปพลิเคชันไลน์เพื่อสนองต่อความต้องการด้านการทำงานในระดับปานกลาง นอกจากนี้ การศึกษาของอวยพร พานิช และทัศนีย์ ดำเกิงศักดิ์ (2556) เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากแอปพลิเคชันไลน์พบว่า กลุ่มตัวอย่างเข้าใช้งานแอปพลิเคชันไลน์จากโทรศัพท์เคลื่อนที่สมาร์ตโฟนมากที่สุด นอกจากนี้ ผลการศึกษายังสอดคล้องกับการศึกษาของชญาณิศ ยอดบุญลือ (2561) เรื่องพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์กลุ่มด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของนักศึกษาหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปภ.) รุ่นที่ 14 พบว่าการใช้งานของไลน์กลุ่มงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อๆ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ข้อแรกเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ หัวข้อการใช้งานของไลน์กลุ่มด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ก่อนเกิดสาธารณภัย ทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ คือ 4.56 หัวข้อ การใช้งานของไลน์กลุ่มด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หลังเกิดสาธารณภัย ทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับคือ 4.53 และการใช้งานของไลน์กลุ่มด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ก่อนเกิดสาธารณภัย ทั้งแจ้งและรับข้อมูลข่าวสารจากบุคคลในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 4.33

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ผลการวิจัยนี้ควรนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการส่งเสริม และการแก้ปัญหาอุปสรรคที่พบจากการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุข
2. ควรศึกษาพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเตือนภัยและข่าวสารสาธารณสุขในกลุ่มประชาชนทั่วไป เพื่อประเมินการเข้าถึงข้อมูลด้านการป้องกันสาธารณสุขของประชาชน

บรรณานุกรม

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย คู่มือการปฏิบัติงาน นโยบายเน้นหนักกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ปี 2560 โมเดล การจัดการสาธารณภัย : ปก.4.0 (พ.ศ.2560-2579) และหลักการเสริมสร้างและพัฒนา เครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตามแนวทางประชารัฐ ประจำปีงบประมาณ 2560

ชญาณิช ยอดบุญลือ. (2561). พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันไลน์กลุ่มด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของนักศึกษาหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปก.) รุ่นที่ 14. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปก.) รุ่นที่ 14 สถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย.

ชุนนุพพร มงคล. (2560). การใช้แอปพลิเคชันไลน์เพื่อสนองต่อความต้องการด้านการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน ราชการ. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ปณิชา นิตินวมงคล. (2553). พฤติกรรมการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ของคนวัยทำงาน ในเขต กรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

พิชิต วิจิตรบุญรักษ์. (2554). สื่อสังคมออนไลน์: สื่อแห่งอนาคต. วารสารนักบริหาร, 31(4), 99-103.

วงหทัย ต้นชีวะวงศ์. (2557). บทสังเคราะห์จากงานวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้โมบายแอปพลิเคชัน. สืบค้นจาก 203.131.210.100/research/wp-content/uploads/2014/01/ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ โมบายแอปพลิเคชัน.pdf.

ศิริพร แซ่ลิ้ม. (2559). พฤติกรรมการใช้ไลน์แอปพลิเคชันของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรวารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อวยพร พานิช และทัศนีย์ คำเกิงศักดิ์. (2556). พฤติกรรมการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ การสื่อสาร เพื่อสร้างความหมายในแอปพลิเคชันไลน์. วารสารนิเทศสยามปริทัศน์, 13 (15), 36-52.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นายสุเชษฐ์ รอดเนียม
วัน เดือน ปีเกิด	2 มีนาคม 2506
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง
ประวัติการศึกษา	-ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา -ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา -ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประวัติการรับราชการ	-เจ้าหน้าที่สื่อสาร ระดับ 1 สำนักงานจังหวัดพัทลุง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย -นายช่างไฟฟ้าสื่อสาร ระดับ 6 สำนักมาตรการป้องกันสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย -นายช่างไฟฟ้า ระดับ 6 สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย -นายช่างไฟฟ้าชำนาญงาน สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย
ตำแหน่งปัจจุบัน	-นายช่างไฟฟ้าอาวุโส ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าฝ่ายป้องกันและปฏิบัติการ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดพัทลุง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

.....